

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/64/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010954
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713010954.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 12. novembra 2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Rudolfa Ďurtu prejednal odvolanie obžalovaného Y. F. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 11. 6. 2014, sp. zn. 1T 160/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Y. F. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obž. Y. F. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.

a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 19. 8. 2013 v presne nezistenom čase okolo 23.00 h v neprevádzkovanej prázdnej budove železníc nachádzajúcej sa za koľajiskom v obvode Železničnej stanice Zvolen osobná fyzicky napadol svoju družku H. V., nar. XX. X. XXXX tým spôsobom, že ju viackrát udrel päsťami do hlavy a do oblasti tváre, kde takéhoto konania sa dopustil pred viacerými osobami, čím H. V., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom N., E. XXXX/XX spôsobil zranenia a to poranenie dolnej pery, bolesti hlavy, závraty a zvracanie s podozrením na otras mozgu, pričom tieto zranenia si vyžiadali hospitalizáciu H. V. v trvaní 3 dní a ďalšiu práceneschopnosť si nevyžiadali.

Bol mu za to uložený podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne. Pre výkon trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej strane Zdravotnej poisťovni Dôvera, IČO: 35942436 škodu z titulu poskytnutia zdravotnej starostlivosti vo výške 773,23 eur.

Proti rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní z 11. 6. 2014, pričom svoje odvolanie bližšie nezdôvodnil.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe správne zistenom skutkovom stave, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na Y. F. obžalobu 2. 12. 2013 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe ako je to rozvedené v skutkovej vete obžaloby.

Samosudca okresného súdu vydal dňa 6. 12. 2013 trestný rozkaz, ktorým obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne, pričom pre výkon trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Ohľadom náhrady škody rozhodol tak, že zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej strane Zdravotnej poisťovni Dôvera, IČO: 35942436 škodu z titulu poskytnutia zdravotnej starostlivosti vo výške 773,23 eur.

Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný odpor a tak vo veci bolo nariadené hlavné pojednávanie. Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý obžalovaný, poškodená H. V., svedkovia A. V., H. Q., X. F., L. A., a T. M.. Zápisnice o výsluchu ďalších svedkov boli prečítané so súhlasom oprávnených strán a boli prečítané aj listinné dôkazy.

Obžalovaný od začiatku prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní popieral spáchanie skutku, keď tvrdil, že s družkou H. V. sa síce pohádal, popieral však, že by ju fyzicky napadol. Hádal sa s ňou kvôli tomu, že fetovala s partiou na železničnej stanici.

Obžalovaný však bol usvedčený na hlavnom pojednávaní výpoveďami poškodenej H. V., ako aj svedkami A. V., H. Q., X. F., ďalej L. A. a T. M., príslušníkmi oddelenia Železničnej polície vo Zvolene, ako aj lekáorskými správami.

Obžalovaný teda verejne sa dopustil výtržníctva najmä tým, že napadol iného, čím po objektívnej aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Pokiaľ ide o uložený trest okresný súd sa dôsledne riadil pri ukladaní trestu zákonnými ustanovenia § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

Trest u každého obžalovaného má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako vyplýva z odpisu registra trestov obžalovaný bol 8-krát súdne trestaný pre majetkovú a násilnú trestnú činnosť, pričom naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., kedy mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov, keď trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 16. 4. 2013, pričom obžalovaný sa dopustil spáchania skutku dňa 10. 4. 2012, pričom zaútočil na družku H. V. a spôsobil jej zranenia s PN najmenej 7 dní. Znamená to, že spáchania predmetného skutku sa obžalovaný dopustil počas plynutia skúšobnej doby.

Za tohto stavu je potrebné na prevýchovu obžalovaného, ako aj k ochrane spoločnosti vplyvať uložením len takého druhu trestu ako mal na mysli okresný súd.

Správne postupoval prvostupňový súd aj v tom smere, keď obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Keďže krajský súd nezistil pochybenie ani vo výroku o náhrade škody, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.